

душевные способности. За да не забравите тойзи мой совѣтъ, забълѣжѣте слѣдующе-то достопамятно изреченіе :

Внимай во все, что околѣ себе чюешь, зришь

Та да ся съ много знанья лѣпо украсишь.

Тойзи обаче не е единственый способъ. Ако желаемъ да ни е здрава душа-та, трѣбва да ѣж чюваме чистѣ и несквернѣ отъ всякѣ злож и порокѣ.

Злож, дѣца мои, наричяме всяко нѣчто, съ което въ сознание наносимъ врѣдъ себѣ си или другому. *Непокорство*, напимѣръ, е злоба, защото чрезъ него врѣдимъ повече себѣ си, кога не ся покаряме на погорни-ты отъ насъ. Понеже не само чинимъ то, что врѣди намъ, но загубваме любовь-тѣ отъ погорни-ты си, а колко е лоше за едно дѣте, кога го не обычатъ родители-ти и учители-ти му ! Да ся препираме, да укоряваме и да ударяме сѣ зложы ; зачто скърбимъ и насъ, скърбимъ и другы-ты люди. Другы-ты, думамъ, зачто кой приима съ благодареніе препирни, укору и удары ? а насъ си оскърбяваме, зачтото наносимъ много неудовольствія на себе си, и зачтото насетнѣ никой вече не иска да ся сбира съ насъ. Разумѣвате ли сега, что е злоба ? А ! истина, бащице, каза първо-то дѣте, разумѣваме ѣко добрѣ: *злоба е всяко нѣчто, чрезъ което въ сознание производимъ врѣдъ намъ самимъ и на другы-ты.*

Твърдѣ добрѣ, чядо, видѣж, че си слушаля